

eF Tema del dia

El desafiament de l'Estat propi

Pàgines 2 a 5

CONSTITUCIÓ DEL PACTE NACIONAL PEL DRET A DECIDIR AL PARLAMENT

Empenta a la consulta

Mig centenar d'entitats aposten amb matisos per reclamar el dret a decidir

Mas i diversos participants fan un gest al PSC i a Foment perquè s'hi sumin

XABIER BARRENA
BARCELONA

La foto de família dels 65 assistents ahir a la constitució del Pacte Nacional pel Dret a Decidir suposa el màxim reconeixement fins al moment al procés cap a la consulta emprès pel president Artur Mas. Que sindicats, gran part de la patronal, entitats socials i fins a quatre forces polítiques que sumen gairebé dos terços del Parlament apostin pel dret dels ciutadans de Catalunya a escollir el seu futur desmuntaria la teoria que l'autodeterminació és fruit d'un rampell de bogeria d'una elit política catalana. Més enllà de la foto, i tenint en compte el que es va dir i es va respirar a la reunió, les pors del PSC que la constitució del pacte derivés en un aquellarre independentista es van demostrar infundades, segons diversos dels participants consultats. El següent pas serà la redacció, per part del democristià Joan Rigol, expresident del Parlament, d'un document consensuat entre tots els assistents al conclave que serveixi com a punt de partida del que ha de ser l'exercici del dret a decidir.

TOTS VAN PARLAR // La constitució del pacte es va saldar en dues hores i mitja de reunió, temps durant el qual tots els participants van prendre la paraula. La d'Artur Mas va ser la més atesa. Segons les fonts consultades, va fer una intervenció més moderada que altres vegades, sense sortir del mínim comú denominador entre els presents que era el dret a consultar els ciutadans.

El president va parlar de diàleg i en aquest context va avançar que enviaria al president del Govern, Mariano Rajoy, un escrit amb una petició formal per fer la consulta en aquesta legislatura catalana, amb una espècie d'acta de la reunió d'ahir i, també, amb el document de l'Institut d'Estudis Autonòmics (IEA) amb les cinc vies possibles per realitzar el referèndum. «Entenc que és complicat», va afegir Mas, segons un dels presents, en referència al fet que és una empresa àrdua aconseguir el plàcet del Govern. Bàsicament, el que s'extreu d'aquest document de l'IEA, segons el seu director, Carles Viver i Pi-Sunyer,

és que, si hi ha voluntat política, és possible teixir un jersei a mida de les demandes catalanes.

PLURALITAT / El cap de l'Executiu va destacar la pluralitat del mig centenar d'entitats que van ser ahir al Parlament i, un fet que alguns van entendre com un gest als absents, singularment al PSC i a la patronal Foment, va fer una crida a ampliar aquest grup fundador. No va ser l'únic. Després de la reunió, la coordinadora nacional d'ICV, Dolors Camats, va fer el mateix amb els socialistes.

El president demanarà per carta a Rajoy que accepti convocar un referèndum a Catalunya

Joan Rigol (Unió) rep l'encàrrec de redactar un document de consens entre tots els participants

Les entitats demanen que el debat nacional no amagui l'emergència social per la crisi

En paral·lel, i a Madrid, l'altre coordinador de la força ecosocialista, Joan Herrera, va incidir tant en l'«error» que, segons ell, ha comès el PSC de no sumar-se a un pacte pel dret a decidir amb una composició tan heterogènia, com en la tasca pedagògica d'explicar el perquè de la celebració d'un referèndum. També va demanar a Rajoy que tingués voluntat política.

La primera reacció del PSC –caldrà veure cap on evoluciona– va ser de cert menyspreu envers la

reunió. El portaveu parlamentari, Maurici Lucena, va assenyalar que el conclave estava més a prop de l'«agitprop» política que de la política que s'espera d'un parlament. Com a curiositat valgui assenyalar que si bé com a partit no es va presentar a l'acte, en la constitució del pacte hi van ser presents dos exconsellers socialistes, Ernest Maragall, com a líder de la formació de nou encuny Nova Esquerra Catalana, i Josep Maria Rañé, en qualitat de president del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya. També hi va estar present, amb el barret de secretari general del Moviment Laic i Progressista, el membre (crític) de la direcció Fabián Mohedano.

EL PAPER DE LA PATRONAL // Les veus consultades divergeixen sobre el paper dels representants de les patronals (Pimec, Cecot). Per a uns van estar «formals», a l'expectativa, en un to gairebé institucional. Per a altres, es van mostrar entusiastes en la línia de recolzar el Govern. En qualsevol cas, es van sentir paraules en favor de la radicalitat democràtica que suposa una consulta.

On hi ha unanimitat és en el paper de les entitats socials. Totes, d'una manera o d'una altra, van recolzar el dret a decidir però van exigir que el debat nacional no tapi l'emergència social que s'està vivint en aquests temps de crisi.

¿Hi va haver intervencions que es van situar en escenaris més enllà de la simple reclamació de realitzar un referèndum? Sí. Destaca, potser, la de Miquel Valls, del consell de cambres de comerç de Catalunya. Valls va fer una anàlisi dels pros i dels contres de la independència i una aposta pel diàleg amb un Estat «que no ha demostrat una verdadera voluntat d'arribar a cap acord». Amb tot, el principal missatge va ser que qualsevol escenari de futur de Catalunya ha de passar per la Unió Europea.

La lectura de CiU és, a la vegada, una declaració èpica d'intencions: «El procés no té marxa enrere. Hem de mostrar-nos dignes davant de l'empresa que se'ns acosta, perquè la història ens jutjarà», va dir solemnement el portaveu parlamentari, Jordi Turull.

Imatge de la reunió del Pacte Nacional pel Dret a Decidir, ahir al Parlament.

Molta llum, sense taquígrafs

Els sindicats van lamentar que la premsa no pogués seguir les intervencions en directe

X. B.
BARCELONA

El que més crida l'atenció de la sala Auditori del Parlament, on es va firmar el pacte d'estabilitat parlamentària entre CiU i ERC, per exemple, i on es va constituir ahir el Pacte Nacional pel Dret a Decidir és la seva llum gairebé encegadora, reforçada pel blanc del terra i les parets. Gairebé un símbol de transparència. Però no. La reunió ahir dels 54 homes i 11 dones (segons el recompte d'una de les participants) que van estendre el xec del suport social a Artur Mas en la seva carrera per la consulta va ser a porta tancada. Sense taquígrafs,

tal com van denunciar els dirigents d'UGT, Josep Maria Álvarez, i CCOO, Joan Carles Gallego.

Però en la virtut de l'espai també radica el seu principal defecte. Si hi entra tanta llum és per la llumerna que té com a sostre. Una entrada de llum que fa possible que, des de les finestres del pis on se situa l'hemicicle –i també la premsa– es puguin seguir les evolucions del que passa a dins de la sala.

Finestres, reunió a porta tancada i premsa ociosa és un còctel que acaba, sí o sí, en un pelegrinatge d'escriptors curiosos. Per això, el Parlament va prendre una sèrie d'intel·ligents i estratègiques decisions.

ELS
ALTRES
FÒRUMS

1 El Consell Assessor estudiarà les vies legals per a la consulta i l'arquitectura d'un Estat propi.

2 La comissió d'estudi del Parlament, on sí que hi ha el PSC, ha de pactar les etapes del procés.

3 El Diplocat s'encarrega de vendre la consulta a Europa per buscar suports polítics i empresarials.

JULIO CARBÓ

Anàlisi

Joan Tapia
PERIODISTA

Karl Marx i el dret a decidir

La divisió identitària i la tensió institucional no se'ls posa bé als països. Quan el model econòmic català pateix una seriosa crisi, les conseqüències podrien ser més greus. I crear un nou Estat a la Unió Europea –trencant un dels 27 que la conformen– seria una cosa sense precedents.

Per això és tan legítim com erroni que els partits de l'actual (i inestable) majoria governamental (CiU i ERC) hagin iniciat la democràtica (però inèdita) reclamació del dret a decidir en un clima econòmic incert, amb suports limitats i buscant condicionar el resultat del referèndum (només això explica la creació de l'extravagant Consell per a la Transició Nacional). Segur que el Pacte Nacional pel Dret a Decidir, creat ahir sense concrecions (s'han encarregat a la ponderada ploma de **Joan Rigol**), generarà grans il·lusions. Però els països necessiten també el cap fred per no equivocar-se. I ahir hi faltava molta gent. Per començar, els representants del PPC i de Ciutadans, dos partits que junts van sumar 830.000 vots, el 23%, en les últimes eleccions. Són minoria i no poden obstaculitzar el govern, però sí que han de ser tinguts en compte si es planteja un canvi d'Estat.

I el PSC, que recolza el dret a decidir però per quedar-se a Espanya i reformar la Constitució, i que amb el 14,4% dels vots és el segon partit (26.000 més que ERC), ha guanyat totes les eleccions legislatives (excepte les últimes de **Duran**) i governa les ciutats del cinturó de Barcelona, on es concentra la població que va venir a Catalunya els anys 50 i 60. I quan és clar que les empreses són els fonaments dels països exportadors, tampoc hi havia la patronal més representativa,

el Foment, encara que sí que n'hi havia diverses de la petita i mitjana empresa. No hi van assistir els col·legis professionals (la majoria va recolzar el pacte fiscal fa dos anys) ni hi va ser convidada una entitat tan identificada amb l'europeisme dels sectors professionals com el Cercle d'Economia.

Sí que hi van ser organitzacions de pes com els sindicats (Comissions Obreres, UGT i USO) i el Consell de Cambres de Comerç, encara que hi va haver altres presències curioses (Ens de Comunicació Associativa), i algunes, enganxades a les subvencions. Hi faltaven molts caps per afrontar la crisi i encara més per trencar un Estat. Però el seny existeix i ahir **Miquel Valls**, la veu de les 13 cambres catalanes, va insistir

El pacte té un suport insuficient d'opcions polítiques i sectors econòmics

que la consulta havia de ser legal i pactada. I hi va afegir una cosa –realisme i comprensió del món– tan rellevant com els sentiments per al benestar dels pobles: «La qüestió no és si una Catalunya amb Estat propi seria viable o no, sinó si les oportunitats derivades del canvi d'estatus compensarien les contingències». Si els avantatges equilibrarien els costos de la transició. I va apuntar que fora de la Unió Europea hi hauria molts riscos, inclosa la paralització d'inversions.

Doncs això, que **Valls** va plantejar ahir una educada esmena *parcial-total*. El president **Mas**, que sap ja ho va dir **Karl Marx**– que l'economia és determinant, hauria de reflexionar-hi. ≡

Primer, moure els sofàs a manera de parapet. Segon, col·locar una agent de paisà dels Mossos que custodiés l'espai, no fos cas que hi hagués algú que tragués el cap per allà i veiés alguna cosa tan íntima com 65 persones assegudes.

Policia atenta

Si algú posava els peus a dos metres de la finestra (els sofàs impedièren acostar-s'hi més), l'agent s'hi acostava i en un to cortès però contundent demanava que es retirés. Si el subjecte es feia el ronsa o l'espavilat, o les

Els sofàs davant les finestres del pis superior es van usar com a parapet anticuriosos

dues coses, i responia una cosa així com «sí, ara mateix», la policia treia el seu «Ara!» més estudiat a l'escola dels Mossos de Mollet.

Ara bé. ¿És possible mantenir l'hermetisme amb 65 persones que tenen al seu càrrec 65 departaments de premsa? La resposta és òbvia. No. De fet, hi va haver qui va repartir una còpia de la intervenció escrita del seu cap gairebé quan les portes de l'auditori encara estaven tancades. És a dir, abans de les 14.08. Perquè, això sí, no hi ha procés nacional que pugui amb la sacrosanta hora de dinar. ≡

LA ÚNICA
UNIVERSIDAD
On line
DONDE SIEMPRE
TE SENTARÁS EN
PRIMERA FILA

GRADOS OFICIALES

- Administración y Dirección de Empresas
- Ciencias del Trabajo y Recursos Humanos
- Criminología
- Derecho
- Economía
- Empresas y Actividades Turísticas
- Historia
- Humanidades
- Ingeniería de Organización Industrial
- Ingeniería Informática
- Magisterio de Educación Infantil
- Magisterio de Educación Primaria
- Periodismo
- Psicología

TÍTULOS PROPIOS y DOCTORADO
(CONSULTAR WEB)

SESIÓN INFORMATIVA, sábado, 29 de junio, a las 12 h. en la sede CEF., de Barcelona, Gran de Gràcia, 171. Más información en nuestra web

MÁSTERES OFICIALES

- Arquitectura del Software
- Asesoría de Empresas
- Asesoría Jurídico-Laboral
- Auditoría de Cuentas
- Banca y Asesoría Financiera
- Comunicación Digital
- Derecho Ambiental
- Dirección Comercial y Marketing
- Dirección de Empresas Hoteleras
- Dirección de Negocios Internacionales
- Dirección Económico-Financiera
- Dirección y Administración de Empresas (MBA)
- Dirección y Gestión Contable
- Dirección y Gestión Recursos Humanos
- Educación y Nuevas Tecnologías
- Formación del Profesorado de Educación Secundaria
- Gestión Integrada de Prevención, Calidad y Medio Ambiente
- Gestión Sanitaria
- Marketing Digital y Social Media
- Mercado del Arte
- Planificación y Gestión Turística
- Práctica de la Abogacía
- Prevención de Riesgos Laborales
- Seguridad, Defensa y Geoestrategia
- Tributación/Asesoría Fiscal

Te llamamos gratis ahora

Donde la universidad se vive.

www.udima.es

902 02 00 03
918 56 16 99

El desafiament de l'Estat propi ► El procés

«És impossible l'encaix en aquesta Constitució»

► El president del Consell de la Transició Nacional planteja cinc vies per a la consulta

► Pi-Sunyer dubta de la viabilitat d'una declaració unilateral d'independència

JOSE RICO
BARCELONA

Fa poques setmanes, Artur Mas va defensar en el balanç dels sis mesos de legislatura que l'obstacle més insalvable per a la consulta serà la falta de voluntat política de l'Estat, i no la impossibilitat de fer-la d'acord amb la Constitució, que és el que branda insistentment el Govern central. El jurista de capçalera del Executiu català i batuta dels arquitectes a qui el president ha encarregat dissenyar l'Estat propi, Carles Viver i Pi-Sunyer, va tractar de donar ahir solidesa jurídica a aquesta tesi al Parlament, a escassos metres d'on naixia el Pacte Nacional pel Dret a Decidir. Si l'Estat vol, hi ha fins a cinc vies legals per celebrar la consulta dins els marges de l'ordenament jurídic. I si no ho vol, segons l'informe que va presentar Pi-Sunyer, gairebé totes les opcions seran legítimes, encara que els assessors de la Generalitat, també en la línia de Mas, s'inclinen per unes eleccions plebiscitàries i qüestionen la viabilitat d'una ruptura unilateral.

A més a més d'exposar el document, elaborat per l'Institut d'Estudis Autònoms (IEA), òrgan assessor del Govern català en matèria d'autogovern que també dirigeix ell, Pi-Sunyer va teoritzar que l'«encaix» de Catalunya a Espanya ja és «impossible» en els límits de la Constitució actual, una reflexió significativa procedint com procedeix d'un exmagistrat del Tribunal Constitucional –en va ser el vicepresident del

1998 al 2001–. Constatada la necessitat d'un nou marc, el jurista va advertir a l'Estat que el dret no pot ser un fre a la voluntat d'un poble, sinó que s'ha d'adaptar a les seves reivindicacions perquè, si no és així, aquestes es canalitzaran fora dels canals jurídics.

claus

1 EL DIÀLEG
Les cinc vies que proposa l'Institut d'Estudis Autònoms es basen en la negociació i el diàleg amb l'Estat com a element clau per fer efectius els principis de legalitat i democràcia.

2 LA VOLUNTAT
El document subratlla molts cops que el principal obstacle és la falta de voluntat política de l'Estat, i que el diàleg precisament busca deixar constància «fefaent» d'aquesta situació de bloqueig.

3 LA LEGITIMITAT
Constatat l'entossudiment, els assessors del Govern català considerarien legitimada una consulta «no oficial» o unes eleccions plebiscitàries, basades en «declaracions unilaterals del Parlament».

Traslladat a Catalunya, si la llei s'interpreta de manera restrictiva per avortar una consulta, la reclamació de l'Estat propi brotarà «per la via dels fets» en altres iniciatives. En aquests llimbs és on l'informe de l'IEA obre la porta, per exemple, a una consulta «no oficial» i a unes eleccions plebiscitàries com a vies alternatives «legítimes» en el gens descartable cas d'un entossudiment estatal. El text afegeix que aquests mecanismes i la voluntat popular que s'hi expressés es podrien implementar «a través de declaracions unilaterals del Parlament». Explícitament, el document no cita la possibilitat de declarar la independència seguint l'exemple de Kosovo.

FÓRMULA LIMITADA // De fet, refredant les expectatives dels grups que, com Esquerra, li van preguntar obertament per aquesta fórmula, Pi-Sunyer va advertir que la seva viabilitat encara s'ha d'estudiar a fons –serà un dels informes que preveu elaborar el Consell Assessor per a la Transició Nacional–. Segons la seva opinió, no es pot considerar un mecanisme «il·lícit» des del moment en què existeix un precedent al dret internacional. Però també ha alertat del fet que la doctrina derivada del cas kosovar incorpora algunes «limitacions» que impedirien calcar el procés a Catalunya.

Les tesis de l'IEA coincideixen amb les expressades per Mas, que és poc partidari d'adoptar decisions de manera unilateral i sempre ha apostat perquè cada pas del procés cap a l'Estat propi descansi sobre «grans majories socials». No obstant, ERC, el seu soci de governabilitat, no rebutja la declaració unilateral de secessió si resulta impossible tirar endavant una consulta per alguna de

Els líders dels sindicats i de les patronals, en la reunió del pacte.

El president del Consell de la Transició Nacional, Carles Viver i Pi-Sunyer.

les cinc vies que proposa l'informe de Pi-Sunyer.

El cert és que totes les vies que posa sobre la taula l'IEA requereixen, en major o menor mesura, una negociació amb l'Estat. La que prefereixen els assessors del Govern català és un referèndum regulat i autoritzat per l'Estat, en virtut de l'article 92.1 de la Constitució, cosa que equivaldria a imitar la via seguida pel Regne Unit respecte d'Escòcia, i que és el mecanisme a què s'aferra el PSC per aconseguir que la consulta sigui legal i vinculant. Segons l'informe, aquesta via faria insostenible jurídicament un veto estatal i, si es produís, legitimaria la Generalitat a elevar el cas davant la Unió Europea.

Les altres opcions són la llei catalana de consultes vigent (aprovada pel tripartit), la nova normativa de consultes que el Parlament està tramitant, la delegació de competències que fixa l'article 150.2 de la Carta Magna –i que l'Estat va utilitzar el seu dia, per exemple, per traspasar a Catalunya les competències de trànsit– i la mateixa reforma constitucional. Aquesta última, l'altre gran pretext socialista, és, per a Pi-Sunyer, la menys plausible. ≡

El PSC se'n penedirà. No és una amenaça, és una constatació. De fet, a hores d'ara, el sentiment de penediment per la decisió de no haver assistit a la constitució del Pacte Nacional pel Dret a Decidir ja deu ser generalitzat a la mateixa direcció del Partit dels Socialistes. Tot per un error que més que tàctic és estratègic i que pot condicionar les opcions de futur del PSC.

I en aquesta ocasió caldrà que **Pere Navarro** i els seus no busquin culpables ni reparteixin responsabilitats en l'estratègia (que per descomptat també hi és) d'altres com CiU, ERC o ICV. L'error de càlcul, el gran problema de dubte existencial hamletia (versionat, ser-hi o no ser-hi), el té el PSC. I les conseqüències d'aquest error, malgrat que poden anar més enllà del propi partit, caldrà reclamar-les sobre tot al PSC. Encara pot redreçar el

Anàlisi

Toni Aira
PERIODISTA

El PSC i Hamlet

Els socialistes no es van fer la foto de la trobada al Parlament, però sí una altra al costat del PP, de Foment i de Ciutadans

rumb. Però ha de voler-ho fer. Ha de saber com fer-ho. Malgrat tot, encara hi és a temps.

Hi ha cites on un partit que aspira a ser central en una societat no pot no ser-hi. Ahir, al Parlament, es van congregar la majoria de partits polítics catalans, les principals institucions del país i una quarantena d'entitats molt representatives de la societat civil catalana. Hi havia independentistes i no independentistes, tots amb el ferm propòsit de defensar que la socie-

tat catalana pugui decidir lliurement sobre el seu futur. I el PSC no hi era.

Allò d'ahir al Parlament anava molt més enllà d'una fotografia. I el PSC, pensant que aquesta se l'havia d'estalviar, va fer-se'n una altra amb el PP d'**Àlícia Sánchez-Camacho**, amb els Ciutadans d'**Albert Rivera** i amb la patronal Foment de **Joaquim Gay de Montellà**. Una altra estampa igualment legítima, però que no és la del catalanisme. No és allà on hi ha la centralitat social i política del país. No és allà on moltíssima gent ha treballat durant dècades per mirar de tenir-hi destacat el PSC.

L'encaix

I en aquesta altra fotografia, la dels absents del debat (i treballar) pel dret a decidir del poble català, el PSC ara per ara s'hi ha retratat. Però no hi encaixa. No el

PSC que havíem conegut fins ara. No un PSC que aspiri a recuperar el paper central que va tenir no fa tants anys.

Una manera de veure si el PSC ha captat ràpidament el seu error d'ahir serà comprovar, el proper 5 de juliol, si es ratifica en la decisió de fa unes setmanes de donar llum verda a la comissió d'estudi pel dret a decidir. Aquell dia es constitueix al Parlament. ¿El PSC en formarà part o es desdirà de la seva intenció inicial? Fins ara ha demostrat, amb la seva actitud i gestos sovint confusos, fins a quin punt viu i gestiona el seu posicionament en aquest front troncal de la legislatura catalana amb contradiccions internes profundes. ¿Però sabrà superar-les? ¿Pot fer-ho? ¿Ho vol? Ser-hi o no ser-hi, aquesta és la qüestió. **Navarro** haurà de decidir. Té el dret de fer-ho. Evidentment, amb l'opció d'equivocar-se, com ho va fer ahir. ≡

JULIO CARBÓ

El PSC desdenya la mà estesa de les entitats

► Els socialistes veuen en el pacte nacional un «moviment d'agitació política»

► Ciutadans el titlla de «'performance' separatista» i el PPC parla de «muntatge»

neixedores de la posició del partit favorable a una consulta pactada amb l'Estat. No obstant, Navarro, en una entrevista a EL PERIÓDICO, es va queixar diumenge, sense esmentar-les, que algunes d'aquestes eviten discrepar de l'estratègia marcada pel Govern per por «de ser assenyalades com a antipatriotes».

J. R.
BARCELONA

Tot i la seva absència –amb permís del dirigent crític Fabian Mohedano, que hi assistia en nom d'una de les entitats–, el PSC flotava en l'ambient de la cimera d'ahir. Amb més o menys convicció, molts dels participants es van recordar dels socialistes per emplaçar-se a fer tot el possible perquè pugin al carro del pacte per la consulta. Però el partit de Pere Navarro va menysprear aquesta invitació i es va mofar de la reunió, encara que amb menys acarnissament del que van utilitzar el PPC i Ciutadans. I és que el PSC només atorga legitimitat a la comissió d'estudi de la consulta, que té com a objectiu consensuar el camí cap al referèndum, i que es constituirà al Parlament el dia 5 de juliol amb la presència, en aquest cas sí, dels socialistes.

Feia pocs minuts que el conseller de Presidència, Francesc Homs, havia allargat la mà a Navarro perquè s'integrés al Pacte Nacional pel Dret a Decidir quan el portaveu parlamentari del PSC, Maurici Lucena, va ironitzar, en forma d'avís a les entitats participants, que el nou fòrum pot acabar sent un «moviment d'agitació política» manejat pel Govern català. En declaracions a Catalunya Ràdio, el dirigent socialista va respondre a Homs que el seu partit no donarà cap «xec en blanc» a l'Executiu i que només reconsiderarà la seva postura si es compleixen les seves dues condicions: garantir un procés neutral i dissoldre el Consell Assessor per a la Transició Nacional.

La direcció del PSC subratlla que, malgrat esborrar-se del pacte, manté un contacte fluid amb una gran part de les entitats socials que ahir van anar al Parlament, i que són co-

PETICIÓ CONSENSUADA // Apart de no fer cas de les veus de l'executiva que reclamaven ser al pacte, la direcció del PSC va acordar dimarts exigir a l'Executiu d'Artur Mas que la sol·licitud formal de la consulta sobiranista al president del Govern, Mariano Rajoy, s'elabori i es voti en la comissió parlamentària sobre el dret a decidir i el referèndum.

El PPC i Ciutadans, de qui ningú es va recordar a la cimera, van buidar el pap contra el nou fòrum, en el que semblava una disputa per trobar el qualificatiu més despectiu. La presidenta dels populars, Alicia Sánchez-Camacho, el va definir com un «muntatge independentista», mentre que el seu homòleg de Ciutadans, Albert Rivera, el va titllar de «performance separatista». ■

L'exconseller Ernest Maragall i el líder d'ERC, Oriol Junqueras.

Estrella Damm Inedit recomana el consum responsable, 4,8°

VESPRES INEDIT'S

Gaudeix dels **VESPRES INEDIT'S** a les exclusives **TERRASSES DELS HOTELS DE BARCELONA** en la millor companyia.

3 tapes d'autor i 1 cervesa Estrella Damm Inedit per a compartir dues persones, per 20€ (iva inclòs)

Del 13 de Juny al 14 de Juliol. De 18.00h a 21.00h

Hotel America Barcelona
Hotel Barcelona Center
Hotel Casa Fuster
Gran Hotel La Florida
Hotel Condes de Barcelona (Alaire)
Hotel Cram
Hotel Duquesa de Cardona
Hotel España (Alaire Ramblas)

Grand Hotel Central
Hotel Havana
Hotel Majestic
Hotel Ohla
Hotel Pulitzer
Hotel W (Bravo 24)
Hotel Zero

Descarrega't
gratis l'app

Per a més informació:
www.gastronosfera.com